



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Sacramentis In Genere

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XX. Probatur character ex Scripturis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53925)

CAPVT XX.

Probatur character ex Scripturis.

QVANTVM ad TERTIVM, probandum est ex di-
 nis literis: characterem esse. Vbi interim O
 VANDVM est, non esse mirandum, si non in-
 niantur tot testimonia, & tam expressa de char-
 etere, vt inueniuntur de gratia. Nam gratia est effectus prin-
 palis; character secundarius: item gratia est effectus omnium
 Sacramentorum, character aliquorum tantum; proinde
 ra ratio Sacramenti potest sine characterе consistere. Denique
 notitia gratiæ magis necessaria est, quàm characteris. No-
 desunt tamen loca Scripturæ, ex quibus character colligi
 possit, præsertim adiuncta explicatione Patrum, & Ecclesiæ
 sine qua nullum dogma Ecclesiasticum omnino certo firmari
 potest.

PRIMUM testimonium est 2. Cor. I. *Qui vnxit nos Deus
 signauit nos, & dedit pignus Spiritus in cordibus nostris.* Hic
 tres effectus ponuntur. Sacramenti confirmationis, in quo
 propriè unguimur, & signamur tum exterius, tum interius.
 PRIMOVNCTIO, quæ sine dubio fit per gratiam gratum fa-
 cientem. Vt enim oleum sanat morbos, reddit robusta mem-
 bra, illustrat, consolatur, &c. ita gratia iustificans facit. SE-
 CUNDO est signum, seu obsignatio quædam, qua consecra-
 mur Deo, & deputamur ad eius cultum; & per hanc intelli-
 gimus characterem, quem Patres Passim signum & sigillum
 vocant. TERTIO pignus spiritus id est, testimonium bonæ
 conscientiæ, quod sequitur iustificationem, & est quod
 arrabo futuræ gloriæ. Nihil enim in hoc mundo iucundius
 testimonio bonæ conscientiæ: hæc est enim pax, quæ exsuperat
 omnem sensum. Neque potest responderi per hoc signum
 intelligi ipsum Sacramentum externum, quo obsignantur
 promissiones, vt aduersarij volunt; tum quia Paulus loquitur
 de obsignatione cordis, non corporis, vt etiam de vnctione
 interna, & testimonio interno; tum etiam quia Paulus dicit
 nos obsignari, non promissiones. Alioqui etiam oporteret di-
 cere inungi promissiones; nam eodem modo loquitur Pau-
 lus de

lus de signo, & de vñctione. Vide Ambros. lib. I. de Spiritu sancto, cap. 6. Haym. & Theod. in hunc locum.

SECUNDVS locus est Ephes. I. *In quo & credentes signati estis Spiritu promissionis sancto, qui est pignus hereditatis.* Vbi Nota illud (credentes) in Græco esse temporis præteriti *πιστεύσαυτες*, id est, postquam credidistis. Quocirca loquitur de Baptismate, quod datur post fidem; ac dicit in Baptismate dari, obsignationem virtute Spiritus sancti. Et ita exponunt de signaculo, quod accipitur in Baptismo, Græci & Latini, Chrylostomus, Theophylactus, Hieronymus, Haymo, Beda, Anselmus, & alij. Nec possumus dicere hîc agi de obsignatione promissionum ad excitandam fidem, quandoquidem hæc obsignatio datur post fidem.

TERTIVS locus est Ephes. 4. *Nolite contristare Spiritum sanctum Dei, in quo signati estis in diem redemptionis.* vbi per diem redemptionis, intelligit diem regenerationis per Baptismum, vt Haymo, & Oecumen. annotarunt. Neq; obstat particula illa, *in diem*, quia Apostolus solet vsurpare præpositionem *ἐν*, quæ coniungitur accusatiuo, pro præpositione *ἐν*, quæ coniungitur datiuo apud Græcos, & ablatiuo apud Latinos: vt 2. Tim. vlt. *Saluabit me in regnum suum cæleste*, id est, in regno suo cælesti.

Hæc omnia loca Calvinus in commetario exponit de obsignatione promissionum, quam Deus in cordibus facit, vt fides magis confirmetur. Sed repugnat modus loquendi Apostoli, qui semper dicit, nos obsignari. esset enim nimis impropria, & inusitata loquutio, obsignari hominem, pro eo quod est, obsignari promissiones homini factas.

His accedant figura, & vaticinium Testamēti veteris. Nam Circumcisio fuit figura Baptismi omnium consensu. Circumcisio autem non solum præcidebat carnem, quo significabatur iustificatio à peccato, sed etiam relinquebat in corpore quoddam veluti cauterium, quo discernebantur Iudæi à non Iudæis. Quod cauterium si quid significabat, certè significabat characterem, quem in anima gerunt Christiani, quo discernemur in æternum à non Christianis. Vaticinium habetur. Isa. 66. vbi loquens Dominus de vocatione gentiū: *Omnes gentes, inquit, & lingue venient, & videbunt gloriam meam,*

S

et po-

et ponam in eis signum, &c. Quamuis enim per hoc signum possit intelligi signum crucis, aut aliquid aliud, tamen non repugnat, si dicamus intelligi characterem: præsertim cum videamus Paulum loqui de signo quodam spiritali in eorum & oporteat Scripturam exponere per Scripturam, cum id fieri potest.

Aliqui addunt aliam figuram ex eod. 12. ubi signantur pedes, & superliminaria sanguine agni; & vaticinium Ezechielis *Signa Thau in frontibus gemerum, & dolentium.* Sed haec loca non sunt ad rem. Nam exponuntur à Patribus de signo crucis, quod inscribitur in fronte, & rectè: nam Ezechiel nominat frontem, & idem significat superliminare, quod est in porta domus id, quod est frons in homine. Vnde etià Apoc. 7. videtur tur similis obsignatio, etiam nominatur frons; *Donec signemus seruos Dei nostri in frontibus eorum.* Et præterea in uno quo loco dicuntur saluari omnes signati, & nulli non signati saluari: quod certè non conuenit characteri; multi enim cum characterem damnabuntur, & multi sine characterem saluabuntur. At omnes saluantur, qui signantur, Christi cruce sanguinis id est, quibus applicatur meritum crucifixi, cuius figura est signum crucis; & nulli saluantur quibus hoc meritum non applicatur. Vide de his locis Cyprianum tract. contra Demetrianum Hieronymum in cap. 9. Ezech. Gaudentium tract. in Exod.

CAPVT XXI.

Idem probatur ex Patribus.

DIONYSIVS AREOPAGITA libro de Eccles. hierat. cap. 2 par. 1 dicit, Baptisimum formare hominem ad alia suscipienda Sacramenta. Illam formationem vocamus nos characterem. Idem par. 3, de eo qui baptizatur, ita loquitur: *Hunc inquit, diuina Maiestas sui consortium intus admittit, eiq. lucem suam perinde ac signum aliquod tradit,*

CYRILLVS Hierosolymitanus in præfatione Catecheseon, describens Baptisimum per effectus eius, vocat regenerationem, remissionem peccatorum, signaculum sanctum & indelebile. Item Catechesi. 4. *Spiritus sanctus, inquit, tempore Baptismi animam tuam obsignat.* & Catechesi 16. *Hic, inquit, ad bo-*